

Ση με ρον ως ε ε α αρ νο ο ο η τον εν με τα
 πω ρω ω ω ε ξε ε ε λα α α αμ ψεν η της νε
 ο μαρ τυ ρος Α κυ λι ι νη ης μνη μη τους ευ σε βει ει
 εις ευ φραι αι νου ου ου σα ως γαρ α αν θο ο ος πε δι
 ι ι ου εν με σω γε νε ας σκο λι ας αν θη η σα σα α
 θλη τι κη η χα α ρι ι ι τι η μα ας προ ο τρε ε
 ε ε πε ται αι αι βο η η η η ησαι χαι αι ροις η
 εν α πα λω ω ω σω ω μα α α τι τον αρ χαι
 ον περ νι στην κα τα βα α λου σα εν τη δυ να α μει ει ει
 της πι ι ι στε ε ε ε ως χαι αι αι ροις παρ θε νο μα αρ
 τυς ε εν δο ξε λα αμ πα α α ας η νε ο ο ο ο φω
 ω ω τος της του Χρι ι στου ου ου ου ου ου Ε εκ κλη σι ι
 ι ι ας χαι αι αι αι αι ροι οις της ε νεγ κα με νης σε

κω μης ε ευ χο ος ι ι ι ε ρον και προ στα τη η ης

και ε ε ε φο ο ο ο ρος και θει ον κα α α τα

φυ υ υ γι ι ι ι ον Χρι στω τω σω νυμ φι ι ι ω

πρε ε ε ε ε σβε ευ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Κε

Κ σω ζε σθαι εκ πα α ση η ης α να α αγ κης τους τε

λου ουν τα ας την μνη η η μη η η η ην

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Ὡ̣ Νη

Την μη τρι κην εν στερ νι σα με ε ε νη η πι ι ι στιν

την πα τρω αν α πω σω α α α πα α α την εν θε ο

λη η η η η πτω ψυ χη Α κυ λι να Μα αρ τυς α

α η η ητ τη η η η τε και τη α α νω ω ω θεν

ρο πη η η εν α σθε νει α φυ σε ε ως τον ι

σχυ ρον ε ε εν κα α κι ι ι α ε θρι α αμ βε ευ

σα ας δρα α α κο ο ο ον τα α θλη τι κοι οις πο ο

ο νοις αν δρα α α γα θη η η σα α α σα και

νυν μαρ τυ υ ρω ων δη η ημοις θε ου με νη κα τα με

θε ε ξι ι ιν α δι α λει ει πτω ως ι ι κε ε

ε τε ε ε ευ ε τον σον νυμ φι ι ι ον Χρι στον ε

λε η θη η ναι τα α ας ψυ χα α ας η η η η μων

Εἰς τὸ «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός». Ἦχος Πά

ση με ε ρον τω ων ευ σε βων αι αι αι χο ρει ει ει αι εις

εν συνδραμουσαι την σην μνη μην ε ε ορ τα α α ζο ο ο

ο μεν Α κυ λι να μα α αρ τυς σε ε ε μνη συ

γαρ εν υ στε ρις ε τε ε σι της α λη θει ας υ πε ρα

θλη η σα α α σα την του ψευδους α πα την η σχυ υ νας

και τον Χρι στον ε ε δο ο ξα α σας οι κει ει ει οις με ε

λε ε ε σι και νυν της δο ο ξη η ης αυ του

α να κε κα λυμ με ε νω ω ως τρυ φω ω ω σα πρε σβευ

ε δε ο ο με ε ε θα ρυ υ ε ε ε σθαι αι η

η η μας πα α σης θλι ψε ω ω ω ω ως

Εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα. Ἦχος Π̣ ᾠ̣ Πα

Παρ θε νο μαρ τυς εν δο ο ξε Α κυ λι ι ι ι να α θε

ο ο ο ο φρον τις ε πα ξι ως υ μνη σει σου τη ην α α

α α α θλη η η η σιν ου δεν γαρ προ ε κρι ι νας της

του Χρι στου α α γα α α πης ου νε ο τη τος α α αν θος

ουχ η λι κι ι ι ας ακ μην αλλ α πλο τη τι ψυ χης και

θε ο λη η η πτω ω γνω ω ω μη τον υ περ αυ του α νε

δε ξω θα α να α τον και ταις ποι ναις εγ καρ τε ρη η σα

α α σα προς την α πο νον ζω ην με τα βε ε ε βη η

η η κας μαρ τυ ρι κων α ξι ω θει ει ει ει σα α

βρα βει ει ει ει ων αλλ ως ε χου σα παρ ρη η σι ι ι αν

τω σω Νυμ φι ι ω πρε ε ε ε σβε ε ε ευ ε υ περ

τὼ ὧν τι μὲν ὧν τῶν σε